ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΙΟΥΛΙΟΥ 1973

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΤΣΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Χρήστου Λαδᾶ 3
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 3230.221-23 & 3237.283-86

ΑΘΗΝΑ, ΕΤΟΣ 29ο, ΑΡ. 8618 ● ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΕΣ 3

ΤΑ ΝΕΑ

12 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΟΧΙ

Μέ Στρατιωτικό Νόμο καί "Εκτακτες Εξουσίες

ΑΥΡΙΟ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΟ «ΟΧΙ»

● Παπαδόπουλος: Θά παραμείνω καί μετά τό „ΟΧΙ"
ΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΘΑ ΑΡΗ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΝΟΜΟ

● Κανελλόπουλος: Δέν ὑπῆρξε ἰσότης ἐπικοινωνίας μέ τό λαό
ΘΑ ΗΤΑΝ ΔΥΝΑΤΗ Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Λίγες ὧρες πρίν ἀπό τό αὐριανό δημοψήφισμα ἡ κατάσταση παραμένει ἀμετάβλητη: Παρά τήν ἀναμονή ἀνακοινώσεως ἐντυπωσιακῶν μέτρων τό χθεσινό διάγγελμα τοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου δέν μετέβαλε τίποτε στήν ὑπάρχουσα εἰκόνα. Ὁ κ. Πρόεδρος κάλεσε τόν λαό νά ψηφίση («ναί»), ἀπηύθυνε προειδοποιήσεις, ἔδωσε ὑποσχέσεις — ἀλλά δέν ἐξήγγειλε τίποτε ἀπό ὅσα ἐφημολογεῖτο ἐντόνως, κατά τίς τελευταίες ἡμέρες, ὅτι θά ἐξαγγείλη.

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ «ΒΗΜΑΤΟΣ»

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ «ΟΧΙ»

Ἡ δίμηνη κυβερνητική ἐκστρατεία ὑπέρ τοῦ «ναί» ἐτερματίσθη. Ποτέ ἴσως, προσπάθεια διαφωτίσεως δέν εἶχε προσλάβει τίς ἐκπληκτικές διαστάσεις τῆς σημερινῆς κυβερνητικῆς μάχης γιά νά πεισθοῦν οἱ πολῖτες νά ἀποδεχθοῦν τή διαδικασία τοῦ δημοψηφίσματος καί νά ἐγκρίνουν τό ψήφισμα. Ἀλλά καί ποτέ, πρέπει νά ὁμολογηθῆ, τόσο λίγοι ἄνθρωποι δέν εἶχαν νά διεξαγάγουν τόσο ἄχαρο ἔργο. Ἔναντι τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ, τῆς καταφάσεως στό «ναί», ἔγινε χρήση ὅλων τῶν ἐπιχειρημάτων, ἀπό τήν ἀφειδῆ ὑπόσχεση μέχρι τήν ἀπροκάλυπτη ἀπειλή, ἀπό τήν πρόκληση συγχύσεως μέχρι τήν κατασκευή τεχνασμάτων, μέ ἀδιαφορία γιά τούς ἀλληλογρονθοκοπούμενους ἰσχυρισμούς καί μέ περιφρόνηση πρός τή νοημοσύνη τοῦ κοινοῦ. Θά ἄξιζε τόν κόπο νά συλλεγοῦν μιά μέρα ὅλοι οἱ λόγοι τῶν ρητόρων καί νά ἀποτελέσουν ἕνα ἱστορικό, ἀλλά καί διδακτικό ντοκουμέντο τοῦ χρονικοῦ τῆς σημερινῆς φάσεως τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς ἱστορίας.

Ἡ ὅλη, ὅμως, ἐπιχειρηματολογία ἦταν ἐπισφαλής καί ἐστερεῖτο πειστικότητος. Ἰδού ἡ ἐπιχειρηματολογία αὐτή σταχυολογημένη:

Ἐπιχειρηματολογία συγχύσεως: Τό πολίτευμα εἶναι δεδομένο. Θετική ἡ ἀρνητική ψῆφος δέν μεταβάλλει τήν εἰλημμένη ἀπόφαση. Ἀπό τήν ἄλλη ὅμως πλευρά τό «ναί» σημαίνει δημοκρατία, τό «ὄχι» σημαίνει βασιλεία. Καί ἀκόμη: Ἡ κυβέρνηση ἐγγυᾶται τό «ναί», δέν ἐγγυᾶται τό «ὄχι».

Ἐπιχειρηματολογία ἐκβιάσεως: Τό «ὄχι» σημαίνει τεθωρακισμένα, σημαίνει χάος, σημαίνει ἐπιβολή τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ, σημαίνει ἀναστολή τῶν ἐξελίξεων ἤ καί δέν σημαίνει τίποτε. Ἀπό τήν ἄλλη ὅμως πλευρά, ἡ κυβέρνηση θά ἀποφασίση τί θά πράξη μετά τήν τυχόν ἄρνηση στό μέλλον.

Ἐπιχειρηματολογία ἀνακριβειῶν: Μέ τό πολίτευμα αὐτό ὁδηγεῖσαι στήν ἰδεώδη, στήν πιό ἀνεμπόδιστη καί ἀπεριόριστη δημοκρατία πού ἀποκαθιστᾶ πλήρως τή λαϊκή κυριαρχία καί τόν κοινοβουλευτισμό. Ἐνῶ ὁ κοινός πολίτης διαπίστωνε ὅτι ἐπρόκειτο περί πολιτεύματος πού συγκεντρώνει ὅλες τίς λειτουργίες στά χέρια ἑνός, ἀλλοιώνει τό ἀντιπροσωπευτικό σύστημα καί περιορίζει τόν κοινοβουλευτισμό, ἑνός πολιτεύματος πού μπορεῖ νά χαρακτηρισθῆ μονοκρατία καί πού, ἀντί νά ἐξασφαλίζη τή σταθερότητα τῶν ἐξελίξεων τοῦ δημοσίου βίου, προορίζεται νά ἀποτελέση πηγή συνεχοῦς συγκρούσεως τῶν ἐξουσιῶν.

Ἐπιχειρηματολογία τεχνασμάτων: Τό νέο πολίτευμα εἶναι ἀντιγραφή τῶν καλυτέρων συνταγμάτων τοῦ δυτικοῦ κόσμου καί κατά βάση ἔχει σάν πρότυπο τό γαλλικό. Οἱ ἰσχυρισμοί αὐτοί εἶναι ἀληθεῖς ὑπό τήν ἔννοια ὅτι ἀπό τά ξένα συντάγματα λήφθηκαν μόνο ἐκεῖνες οἱ ἐξουσίες πού ἐνισχύουν τή δύναμη τοῦ Προέδρου, ἔτσι πού νά συγκεντρώνη σχεδόν ἀποκλειστικά στά χέρια του τή νομοθετική καί τήν ἐκτελεστική ἐξουσία, νά ἀλλοιώνη τό κοινοβουλευτικό σύστημα καί παρ' ὅλα ταῦτα νά εἶναι σχεδόν ἀνεύθυνος.

Ἐπιχειρηματολογία προσαρμογῆς: Ἀναγνωρίζεται βέβαια ὅτι τό νέο σύνταγμα δέν εἶναι ἀπόλυτα δημοκρατικό, ὅτι δέν πραγματοποιεῖται ἐκλογή Προέδρου, ὅτι περιορίζει κατά κάποιο τρόπο τή λαϊκή κυριαρχία, ἀλλά οἱ περιορισμοί αὐτοί εἶναι ἀναγκαῖοι γιά νά βαδίσωμε ἐξελικτικά στήν ὁμαλότητα μέ διατήρηση τῆς εὐθύνης τῆς σημερινῆς ἐξουσίας γιά τήν ἀποφυγή «κλυδωνισμῶν». Συγκεκαλυμμένη δηλαδή μαρτυρία ὅτι θά ἐπιβληθῆ στόν ἑλληνικό λαό ἐπί ὀκτώ ἀκόμη χρόνια ἕνα εἶδος καθοδηγούμενου πολιτεύματος, πρᾶγμα πού θίγει τή δημοκρατική του συνείδηση καί τήν πολιτική του ὡριμότητα. Πολλοί

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

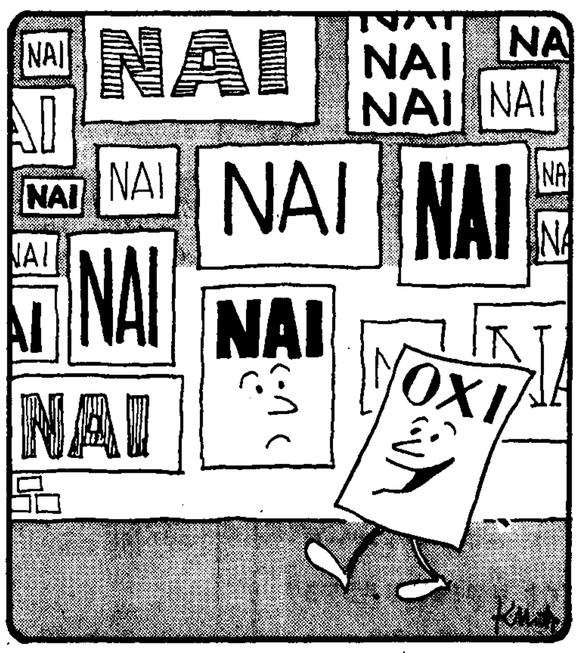

— Ἐσύ στούς τοίχους, ἐγώ στίς κάλπες...

(Τοῦ Κώστα Μητρόπουλου)

— Εὐτυχῶς πού ἀνεκλήθημεν ἐκ τῆς ὑπαίθρου. Θά παθαίναμε ἡλίασιν!...

Οἱ εἰκασίες τοῦ φιλοκυβερνητικοῦ Τύπου (περί ἐπικειμένης ἄρσεως τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, ἐξαγγελίας «μέτρων ἐπειείκειας» κλπ.) πού εἶχαν ἐξάψει τήν φαντασία τῶν ἀναγνωστῶν τους καί εἶχαν προφανῶς δημιουργήσει «κλῖμα εὐφορίας» στούς ὀπαδούς τοῦ «ναί» δέν ἐπιβεβαιώθηκαν — καί κατέστησαν τήν ψυχολογική καθίζηση ἀκόμη πιό ἔντονη. Οὔτε ὁ στρατιωτικός νόμος ἔπαυσε νά ὑπάρχη, οὔτε γενική ἀμνηστία ἐξηγγέλθη, οὔτε ὁποιαδήποτε «μέτρα ἐπιειείκειας» γιά τίς διάφορες κατηγορίες ὑποδίκων καί καταδίκων γιά πολιτικά ἀδικήματα ἀνακοινώθηκαν.

Ὡστόσο καί ὁ χθεσινός λόγος εἶχε τήν χαρακτηριστική διττή ὑπόσταση, πού διακρίνει τά διαγγέλματα τοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου: ὑποσχέσεις καί προειδοποιήσεις - ἀπειλές.

ΥΠΑΡΧΕΙ στό χθεσινό διάγγελμα τοῦ κ. Προέδρου ἡ ὑπόσχεση ὅτι θά τερματίση τό καθεστώς τῶν ἐκτάκτων ἐξουσιῶν καί θά λειτουργήσουν ὅλες οἱ συνταγματικές ἐγγυήσεις γιά τίς ἐλευθερίες τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ πολίτου, μόλις ἀναλάβη τά καθήκοντά του.

[Αὐτό σημαίνει ὑπόσχεση ὅτι ὁ στρατιωτικός νόμος θά ἄρθῆ ὅφ' ὅσον ἐπικρατήση τό «ναί», περί τά τέλη Αὐγούστου, ὅταν ἐπικυρωθοῦν τά ἀποτελέσματα τοῦ δημοψηφίσματος ἀπό τόν Ἄρειο Πάγο καί ἀναλάβη ἐπισήμως τά καθήκοντά του ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος].

ΥΠΑΡΧΕΙ ἀκόμη στό χθεσινό διάγγελμα μιά σειρά ἄλλων ὑποσχέσεων γιά ἐξελίξεις καί βουλευτικές ἐκλογές (ὅπως καθορίζει τό χρονοδιάγραμμα τοῦ Ψηφίσματος), ὅπως ὑπάρχουν καί ὑποσχέσεις γιά τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο προτίθεται νά προεδρεύση ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος — «θά ἀσκήσω», εἶπε, «ἀκεραιότατον ἐθνικήν ἐξουσίαν».

ΥΠΑΡΧΕΙ, τέλος, στό διάγγελμα καί ἡ ἀπειλή (;) ὅτι τυχόν καταψήφιση τοῦ Ψηφίσματος, ἐνῶ, ὅπως ἐμφαντικῶς ἀνέφερε, δέν σημαίνει ἀποχώρηση τῆς ἐπαναστάσεως, θά προκαλέση καθυστέρηση τῶν διαδικασιῶν ἐπιστροφῆς τῆς χώρας στήν ἀμαλότητα.

Στό μεταξύ καί παρά τά ὅσα ἐγράφησαν καί ἐλέχθησαν προσφάτως, ὅτι ἡ ἐπανάσταση ἐπεράτωσε τό ἔργο της (μέ τήν πολιτειακή μεταβολή τῆς 1ης Ἰουνίου) σέ συνδυασμό μάλιστα μέ πληροφορίες ὅτι οἱ πρώην στρατιωτικοί ἔχουν ἀποφασίσει νά ἀποχωρήσουν τῆς κυβερνήσεως, ὑπεγραμμίσθη μέ τό χθεσινό διάγγελμα ὁ ρόλος τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων στόν τόπο—δηλαδή ὅτι ἡ ἐπανάσταση ἐξακολουθεῖ, καί ὅτι δέν ὑπάρχει, ὅπως εἶπε ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος, δύναμη ἱκανή νά τήν ἀνατρέψη, τόσο στό ἐσωτερικό, ὅσο καί στό ἐξωτερικό.

★ Καί ἐνῶ ἡ κυβέρνηση ἔτσι καθώρισε τούς σκοπούς καί τούς στόχους, τήν ἀμετακίνητη ἄρνησή τους στό Ψήφισμα ὑπεγράμμισαν χθές οἱ ἀντιτιθέμενες πολιτικές δυνάμεις μέ δηλώσεις τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ κ. Παν. Κανελλοπούλου, ὁ ὁποῖος μίλησε πρός τούς ξένους δημοσιογράφους ἐκ μέρους τῆς «Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως τῆς Δημοκρατικῆς Νομιμότητος».

Τό διάγγελμα

Μέ τό χθεσινό διάγγελμά του (τό πλῆρες κείμενο δημοσιεύεται στή σελίδα 7), ὁ κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος:

ΚΑΤΗΓΟΡΗΣΕ τόν τέως βασιλέα, ὅτι εἶναι «ἐκπρόσωπος μιᾶς φατρίας, ἡ ὁποία ἀντιστρατεύεται τήν ἐξυγίανση τῆς δημοσίας ζωῆς» καί «ἐνσαρκωτής τῆς ἀντιδράσεως κατά πάσης ἐξυγιάνσεως».

ΕΞΗΓΗΣΕ διατί ἐπελέγη ἡ προτεινομένη μορφή λειτουργίας τῆς ἀβασιλεύτου Δημοκρατίας, ἀναφερθεῖς εἰς τό δημοκρατικόν καθεστώς τῆς περιόδου 1924 - 1935.

ΕΙΠΕΝ, ὅτι ἡ ἐπανάστασις εἶναι βεβαία, ὅτι τό ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος θά εἶναι θετικόν καί καθώρισε τήν κυβερνητικήν θέσιν διά τήν περίπτωσιν ἐπικρατήσεως τοῦ «ὄχι».

Ἀνέφερεν εἰδικώτερον, ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος: «Ἔν μόνον συμπέρασμα δύναται νά ἐξαχθῆ ἀπό τήν ἀπίθανον περίπτωσιν ἀρνητικοῦ ἀποτελέσματος τοῦ δημοψηφίσματος: Τό συμπέρασμα, ὅτι δέν ἐγκρίνεται τό Ψήφισμα, δηλαδή τό προτεινόμενον συγκεκριμένον πολιτειακόν πλαίσιον, ὅτι δέν ὑπάρχουν, συνεπῶς, αἱ συνταγματικαί βάσεις διά νά πραγματοποιηθοῦν ἀμέσως μετά τό δημοψήφισμα αἱ διαδικασίαι μεταβιβάσεως τῶν εὐθυνῶν τῆς ἐξουσίας ἀπό τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς τόν λαόν καί ὅτι αὗται θά συντελεσθοῦν, κατ' ἀνάγκην, μέ διάφορον τρόπον καί βραδύτερον ρυθμόν. Ἀνέκκλητος, πάντως, ἀπόφασις τῆς Ἐπαναστάσεως εἶναι ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς ἀποστολῆς της καί ἡ προάσπισις τοῦ ἔργου της. Εἰς οὐδένα θά ἐπιτραπῆ νά διαταράξη τήν ἐπαναστατικήν πορείαν τῆς Ἑλλάδος καί νά θέση ἐν κινδύνῳ τά ἔως τώρα ἐθνικά ἐπιτεύγματα διά τῆς δημαγωγίας καί τῆς περιφρονήσεως τῶν νόμων».

ΕΔΩΣΕ ὑποσχέσεις περί τῶν ἐξελίξεων μετά τό δημοψήφισμα καί

● Συνέχεια στή σελίδα 7

«ΤΑ ΝΕΑ»

Λόγω ἀπροόπτων ἀνωμαλιῶν τῶν ὁποίων ἡ ἄρση δέν ἐξηρτᾶτο ἀπό τήν ἰδική μας βούληση, «Τά Νέα» σήμερα ὑποχρεώνονται νά κυκλοφορήσουν μέ περιωρισμένο ἀριθμό σελίδων καί χωρίς ὅλη τήν συνήθη ὕλη τους.

Ἀποκλειστικότης

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ Η ΕΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΗΝ ΕΟΚ

Διατυμπανίζεται συχνά, ἀπό ἐπίσημες καί ἡμιεπίσημες πηγές, πώς οἱ ἀπόψεις τῶν ξένων χωρῶν, προκειμένου περί τοῦ εἴδους τοῦ πολιτεύματος καί τῶν συνθηκῶν πού ἰσχύουν στήν Ἑλλάδα, δέν ἔχουν καμμία βαρύτητα γιά μᾶς. Σύμφωνα πάντοτε μέ τίς ἴδιες πηγές, ἀποτελοῦν καθαρά ἐσωτερικήν ὑπόθεση τῆς χώρας ὁ περιορισμός τῶν ἀνθρωπίνων ἐλευθεριῶν καί τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτη καθώς καί ἡ ἔλλειψη ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος διακυβερνήσεως.

Ὑπάρχουν ὡστόσο τομεῖς σπουδαιότατοι γιά τήν Ἑλλάδα, πού ἐπηρεάζονται ἀμέσως — εἴτε μᾶς ἀρέσει, εἴτε ὄχι — ἀπό τήν ἐσωτερική μας πολιτική κατάσταση. Καί ὁ σημαντικώτερος ἴσως ἀπ' αὐτούς εἶναι οἱ σχέσεις μας μέ τήν Κοινήν Ἀγορά, οἱ ὁποῖες ἐδῶ καί ἑξήμισυ χρόνια, ἀλλοιώθηκαν μέχρι τοῦ σημείου νά ἔχουν ἀνασταλῆ οἱ διαδικασίες ἑνοποιήσεως καί νά ἀποκλείεται ἡ ἔνταξή μας ὡς ἰσοτίμου μέλους.

Τό πῶς κρίνομεν ἐμεῖς τήν ψῆφο πού ζητεῖται αὔριο ἀπό τόν ἑλληνικό λαό εἶναι κι' ὅλας γνωστό. Θελήσαμε ὡστόσο νά πληροφορηθοῦμε ὄχι τήν προσωπικήν ἄποψη ἑνός ἀτόμου, ἀλλά τήν γνώμη ἐπισήμου ἐκπροσώπου τῆς ΕΟΚ ἐπί τῆς βαρύτητος τοῦ αὐριανοῦ Δημοψηφίσματος σέ σχέση μέ τήν ἔνταξη τῆς χώρας μας εἰς τούς κόλπους τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, ὡς ἰσοτίμου μέλους.

Διατυπώσαμε λοιπόν τό ἐρώτημά μας εἰς τόν κ. ALTIERO SPINELLI, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος (τῆς Κυβερνήσεως τῆς ΕΟΚ) ὑπεύθυνο γιά τήν Βιομηχανία καί τήν Τεχνολογία. Τό διατυπώσαμε μέ πολλή προσοχή, ἔτσι ὥστε νά μήν τόν «προκαταλάβωμεν» μέ τόν τόνο τοῦ ἐρωτήματος, τό ὁποῖο δημοσιεύομε κατωτέρω στό πρωτότυπο (γελλιστί) καθώς καί σέ ἑλληνική μετάφραση.

Ἡ ἀπάντηση τοῦ κ. Σπινέλλι ἦταν ἀσαχεῖα ἀλλά σαφής. Καί μπορεῖ νά σημαίνη πώς τό ὑπό ἔγκρισιν ψήφισμα, σέ συνδυασμό μέ τό ὑπόλοιπο κείμενο τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968, δέν ἀνταποκρίνεται πρός τήν ἔννοια τῆς Δημοκρατίας, ἔτσι ὅπως νοοῦν οἱ χῶρες - μέλη τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Ἀπάντηση τοῦ κ. Σπινέλλι σέ ἐρωτήματα τῶν «Νέων»

«Ἡ καθημερινή ἐφημερίδα «Τά Νέα» σᾶς παρακαλεῖ ἐπισταμένως νά ἀπαντήσετε τηλεγραφικῶς εἰς τό ἑξῆς ἐρώτημα ἐν ὄψει τοῦ Δημοψηφίσματος τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς: Τό συνταγματικό κείμενο πού ὑποβάλλεται στόν ἑλληνικό λαό συμπίπτει μέ τήν ἔννοια τῆς Δημοκρατίας ἔτσι ὅπως τήν ἐννοοῦν οἱ χῶρες τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καί τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης; Ἡ ἐφαρμογή τοῦ κειμένου αὐτοῦ θά μεταβάλη τήν στάση τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἔναντι τῆς Ἐυρώπης;».

ΧΡ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

Ἀπάντηση

Ἀπάντησις στό πρῶτο ἐρώτημα εἶναι «ὄχι». Ἡ ἀπάντησις στό δεύτερο ἐρώτημα ἀπορρέει ἀπό την πρώτη.

ΣΠΙΝΕΛΛΙ

Τά γαλλικά κείμενα

Altiero Spinelli
Commissaire de la CEE
200 rue de la Loi
Bruxelles - Belgique

Le quotidien «TA NEA» vous prie instamment de bien vouloir repondre par voie telegraphique a la question suivante en vue du referendum de dimanche prochain Stop

Le texte constitutionnel soumis au peuple grec correspond-t-il a la Notion de Democratie telle que la concoivent les pays du Marche Commun et du Traite de Rome? La mise en vigueur de ce texte amenera-t-elle un changement dans l' attitude du Marche Commun a l' egard de la Grece?

CHRISTOS LAMBRAKIS

Urgent
Christos Lambrakis
Reponse premiere question est non Stop Reponse seconde question descend de la premiere Stop

SPINELLI

Καί τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Πρέπει νά σημειωθῆ ὅτι ἀνάλογη ὑπῆρξε καί ἡ δήλωση τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου βουλευτοῦ κ. Βάλκα Μπέρρεντ, τοῦ ὁποίου συνέντευξη μετεδόθη ἀπό τον ραδιοφωνικό σταθμό τῆς Κολωνίας τήν 23η Ἰουλίου. Κατά τόν κ. Μπέρρεντ μέ τό νέον Σύνταγμα πού τίθεται πρός ψήφιση σταθεροποιεῖται καί ὁριστικοποιεῖται ἡ μέχρι τοῦδε κατάσταση, πρᾶγμα τό ὁποῖο θά ἔχη ὡς συνέπεια τήν ἐπιδείνωση τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος πρός τήν Εὐρωπαϊκή Κοινότητα. Τοῦτο σημαίνει προφανῶς ὅτι τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο δέν φαίνεται πιθανόν νά δεχθῆ τήν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος ὡς ἰσοτίμου μέλους μέ τό νέο Σύνταγμα, τό ὁποῖο κρίνεται ὅτι δέν ἀποκαθιστᾶ τίς δημοκρατικές διαδικασίες, κατά τήν ἄποψη τῶν μελῶν του.

Ἀναλυτικώτερα οἱ δηλώσεις τοῦ κ. Βάλκα Μπέρρεντ ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Εἰς ἐρώτησιν πῶς κρίνει τάς σημερινάς σχέσεις Ἑλλάδος καί Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος, ὁ κ. Μπέρρεντ ἀπήντησεν ὅτι αἱ συμβάσεις συνδέσεως μέ τήν Ἑλλάδα καί Τουρκίαν ἔχουν ὡς βάσιν τήν μελλοντικήν εἰσδοχήν τῶν δύο κρατῶν εἰς τήν Κοινότητα, δηλαδή ἡ Ἑλλάς προεβλέπετο κατά τήν συμφωνίαν συνδέσεως ὅτι θά καθίστατο πλήρες μέλος, κατά τόν ὁμιλητήν ὅμως, ἡ 21η Ἀπριλίου 1967, ἤρεν μονομερῶς τήν βάσιν αὐτήν, διότι μία ἀπό τάς προϋποθέσεις τῆς εἰσδοχῆς τῆς Ἑλλάδος, ἦταν ὅτι τό πολίτευμά της θά ἦτο δημοκρατικόν. Οὕτω τό «πάγωμα» τῆς συνδέσεως ἦλθε ὡς φυσική συνέπεια. Παρ' ὅλες δέ τίς διαβεβαιώσεις καί ὑποσχέσεις τῶν σήμερα κρατούντων εἰς τήν Ἑλλάδα, ἡ δημοκρατία δέν ἐπανῆλθε εἰς τήν χώραν καί διά τοῦτο δέι

● Συνέχεια στή σελίδα 7

Σ' ΕΝΑ ἰδιωτικό ἐκπαιδευτικό ἵδρυμα — ἅπου τά παιδιά ἔτρωγαν τό μεσημέρι, πληρώνοντας ἰδιαιτέρως — ὁ διευθυντής εἶχε εἰσαγάγει ἕνα καθαρά δημοκρατικό σύστημα ὡς πρός τήν καθημερινή ἐκλογή τοῦ φαγητοῦ. Δέν ἀπεφάσιζε, δηλαδή, ἡ διεύθυνση, αὐθαίρετα, γιά τό τί φαγητό θά ὑπῆρχε, ἀλλά ὑποβαλλόταν σχετικό ἐρώτημα στά παιδιά γιά τό τί θά προτιμοῦσαν. Ἦταν, δηλαδή, ἕνα εἶδος... δημοψηφίσματος — καλή ὥρα — πού τό διεξήγαγε, κατά τρόπον ἀψόγως δημοκρατικό, ὁ εὐφυέστατος ἐπιχειρηματίας τοῦ σχολείου.

Κάθε δημοψήφισμα, ὅμως, θέλει τήν προπαγάνδα του, γιατί ἐκεῖνος πού θέτει ἕνα ζήτημα στήν κρίση τῶν πολλῶν ἔχει, φυσικά, τή δική του ἄποψη, πρός τήν ὁποία καί προσπαθεῖ νά παρασύρη μέ κάθε τρόπο τούς πολλούς, γιά νά ἐξυπηρετήση τίς προσωπικές φιλοδοξίες ἤ τά συμφεροντά του. Ἡ ἐνέργεια εἶναι ἀπολύτως νόμιμη καί δημοκρατική, ὑπό τόν ὅρον ὅτι τίς ἴδιες δυνατότητες ἀντιπροπαγάνδας θά ἔχουν καί οἱ ἀντίθετα φρονοῦντες. Ὄχι;

Δέν ἔλειπε, λοιπόν, ἡ προπαγάνδα στό περί οὗ ὁ λόγος σχολειό, σχετικά μέ τό εἶδος τοῦ φαγητοῦ πού ἐπρόκειτο νά ἑτοιμασθῆ γιά νά φάνε τά παιδιά τό μεσημέρι, καί πού ἦταν «δεδομένο», βέβαια — καλή ὥρα — ἀποφασισμένο, θέλω νά πῶ, ἐκ τῶν προτέρων ἀπ' τόν ἀμέσως ἐνδιαφερόμενο, ἀλλά ἔπρεπε, γιά λόγους καθαρά δημοκρατικούς, νά πεισθοῦν καί τά παιδιά νά τό ἐγκρίνουν, μέ τά ὡραῖα καί πειστικά ἐπιχειρήματα τοῦ κ. διευθυντοῦ, ὥστε κανείς νά μή μπορῆ νά τόν κατηγορήση γιά αὐθαίρετη ἤ δικτατορική διοίκηση τοῦ ἱδρύματός του.

Πρωΐ - πρωΐ, πού λέτε, καί προτοῦ ἀρχίσουν τά μαθήματα, ἐρχόταν ὁ κ. διευθυντής στήν αἴθουσα καί ἀνέβαινε στήν ἔδρα γιά νά χαιρετήση τά παιδιά, πάντα χαμογελαστός καί πάντα καλωσυνάτος

— Καλημέρα σας, παιδιά.

Σηκωνόντουσαν ἀπ' τά θρανία τους τα παιδακια κι' ἀπαντοῦσαν χαρούμενα:

Εὔθυμα καί σοβαρά

«ΧΑΛΒΑ, ΧΑΛΒΑ!...»

Τοῦ ΔΗΜ. ΨΑΘΑ

— Καλημέρα σας, κ. διευθυντά.

Εὐθύς ἀμέσως ὁ καλός καί πολύ δημοκρατικός ἐκεῖνος ἄνθρωπος ἔτριβε τά χέρια του — σάν νά σαπουνιζόταν — κι' ἔλεγε:

— Λοιπόν, καλά μου παιδάκια, νά μιά ἀκόμα ὡραία μέρα πού ἔχουμε νά περάσουμε, ὅπως τόσες ἄλλες θαυμάσιες μέρες πού περάσαμε μέχρι σήμερα. Ἔτσι δέν εἶναι;

Τά παιδάκια δέν θυμόντουσαν, βέβαια, τίποτα τό ἰδιαίτερως θαυμάσιο στίς θλιβερές μέρες πού εἶχαν περάσει ὥς τότε στό σχολειό ἐκεῖνο, ἀλλά τό ὕφος τοῦ κ. διευθυντοῦ ἦταν τόσο πειστικό καί τόσο εὐτυχισμένο — γιά τόν ἴδιον, ἀσφαλῶς, ὅλα ἦταν θαυμάσια — ὥστε ἀπαντοῦσαν ὅλα μαζί:

— Μαλιστα, μάλιστα...

— Καί λοιπόν, γιά νά γίνη ἡ μέρα μας ἀκόμα πιό θαυμάσια, σᾶς ρωτῶ, ὅπως πάντα, τί φαγητό θέλετε νά φάτε τό μεσημερι;

Προτοῦ, ὅμως, τά παιδάκια προλάβουν νά σκεφθοῦν ἤ νά διατυπώσουν μιά γνώμη, συνέχιζε ὁ ἴδιος:

— Μήπως θέλετε κρέας;

Ἄλλα τή λέξη «κρέας» τήν συνόδευε μέ μιά γκριμάτσα ἔσχατης ἀηδίας, τετοια πού τα παιδάκια ἔνοιωθαν ἐπίσης μεγαλη ἀηδία κι' ἀπεκρουαν ἀσυζητητί ὅλα τ' ἀπαίσια ἐδέσματα πού ἦταν δυνατόν νά παρασκευασθοῦν μέ κρέας, τσιρίζοντας:

— Ὄχι, ὄχι κρέας!

— Μήπως, συνέχιζε ὁ κ. διευθυντής, ἐπιθυμεῖτε ψάρια;

Καί πάλι, ὅμως, ἡ λέξη «ψάρια» προφερόταν μέ τόση ἀηδία, πού ἔλεγες ὅτι θά ἔκανε ἐμετό ὁ κ. διευθυντής καί μόνο πού τήν ἀνέφερε, πρᾶγμα πού προξενοῦσε τήν ἴδια ἀηδία στά παιδιά κι' οὔτε ν' ἀκούσουν γιά ψάρια, λιθρίνια, μπαρμπούνια καί τά τέτοια.

— Ὄχι, ὄχι ψάρια!... τσιρίζαν ἄλα μαζί.

Μέ τόν ἴδιο τρόπο καί μέ τίς ἴδιες γκριμάτσες ἀράδιαζε ὅλα τά φαγητά τῆς προκοπῆς — πού τ' ἀπέκρουαν τά παιδιά — κι' ὕστερα, ἀφοῦ ἄφηνε ν' ἀνατείλη στό πρόσωπό του ἕνα θριαμβευτικό χαμάγελο ἀπέραντης εὐδαιμονίας καί προκαταβολικῆς εὐχαρίστησης γιά τό φαγητό πού θ' ἀνήγγελλε, ρωτοῦσε μέ τό γλυκύτερο ὕφος τοῦ κόσμου:

— Μήπως θέλετε χαλβά;

Ἔτσι, σάν πολύτιμο καί συναρπαστικό ἔδεσμα πού τούς προβαλλόταν ὁ χαλβάς, τιναζόντουσαν ἀπ' τή χαρά τους τά παιδιά καί τσιρίζαν:

— Χαλβά, χαλβά!...

Ἔτρωγαν τόν χαλβά, λοιπόν, καί μέ τό ἴδιο σύστημα τίς φασολάδες, τά ρεβύθια καί τίς φακές, πού ὁ τετραπέρατος διευθυντής εἶχε τόν τρόπο νά προπαγανδίζη γιά γαστριμαργικά ἀριστουργήματα.

Ἐκεῖνα, βέβαια, ἦταν παιδάκια, τά καημένα, καί χάφταν τή χονδροειδέστατη προπαγάνδα, ὅτι ὁ προσφερόμενος χαλβάς ἦταν ὅ,τι ἐκλεκτότερο μποροῦσε νά τούς προσφερθῆ. Ἐμεῖς, ὅμως, οἱ ἄλλοι — ὁ λαός — θά τά χάφουμε ἐπίσης κάτι τετοια ἔξυπνα; Ἔ, ὄχι δά! Θά ἦταν κάτι τό πολύ τραγικό ἀστεῖο...

ΔΗΜ. ΨΑΘΑΣ

Ἐλεύθερη αὔριο ἡ κυκλοφορία τῶν αὐτοκινήτων
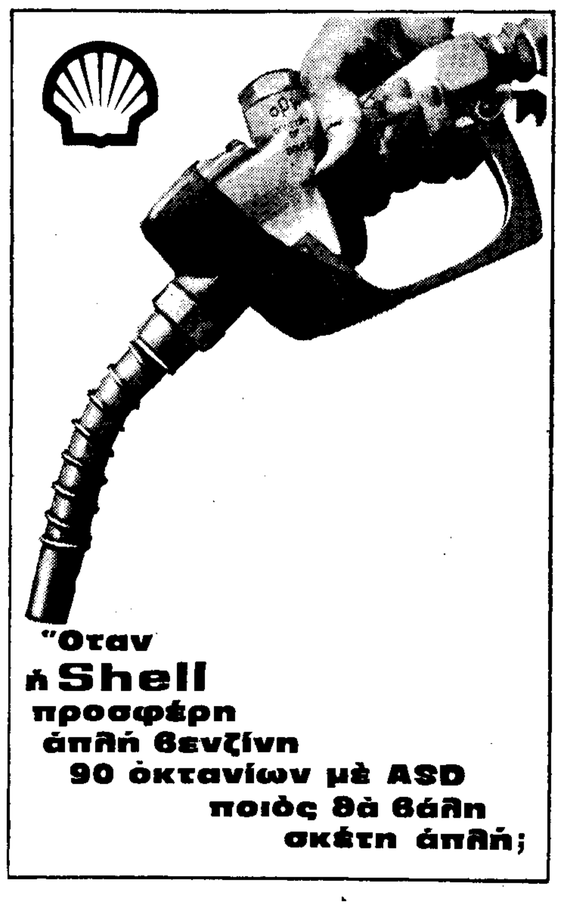
Ἀπό τήν Ἀστυνομική Διεύθυνση Ἀθηνῶν, ὑπενθυμίζεται, ὅτι κατά τήν αὐριανή ἡμέρα τοῦ Δημοψηφίσματος θά εἶναι ἐλευθέρα ἡ κυκλοφορία ὅλων των αὐτοκινήτων.